

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **T. K.,**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
se sídlem Krátký lán 8, Praha 6

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1

o žalobě ze dne 21. 9. 2024 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1627071/2023/Kou do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 362 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat meritorní rozhodnutí ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1627071/2023/Kou o spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V žalobě namítl, že dne 30. 8. 2024 mu byl doručen příkaz žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. 1815824/2023/Kou (dále jen „příkaz“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání

uvedeného přestupku. Proti příkazu žalobce podal dne 7. 9. 2023 v zákonné lhůtě e-mailem odpor podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vzhledem k tomu, že takto podaný odpor nebyl elektronicky podepsaný, žalobce jej řádně prostřednictvím jeho zástupce datovou schránkou potvrdil dne 12. 9. 2023, přičemž zástupce avizoval předložení plné moci ve lhůtě 30 dnů (byla doplněna o pouhé tři dny později). Tím žalobce dostal požadavku § 37 odst. 4 správního řádu na formu podání. Judikatura Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu přitom vadu podání spočívající v nepředložení průkazu zastoupení považuje za odstranitelnou a správní orgán je ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu povinen vyzvat k odstranění vady podání (tj. k předložení plné moci), k tomu však nedošlo. Teprve marným uplynutím lhůty k předložení plné moci by bylo možné odpor hodnotit jako nepřípustný. Plná moc tedy byla předložena včas a vada odporu byla zhojena dříve, než k tomu žalovaný vůbec žalobce vyzval. Žalovaný měl dostatek prostoru, aby rozhodnutí po řádně podaném odporu vydal a nic mu v tom nebránilo. Žalobce u Ministerstva dopravy podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, která byla zamítnuta, čímž došlo ke splnění podmínky pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl, a pokud by žalobě vyhověl, aby žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení. Žalobce byl dne 14. 9. 2023 informován, že jím podaný odpor prostřednictvím e-mailu nebyl ve lhůtě doplněn (podání zástupce žalobce bez doložení plné moci je nepřípustné a opožděné), a proto k němu žalovaný nepřihlížel a příkaz nabyt právní moci. Skutečnost, že žalobce podal žádost o opatření proti nečinnosti den před promlčením přestupku, se žalovanému jeví jako zcela účelová. Účelem nečinnostní žaloby je domáhání se rozhodnutí ve věci samé, nicméně pokud by žalobě soud vyhověl, tak jediné rozhodnutí, které by žalovaný mohl vydat, by bylo rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek, tedy nikoli v meritu věci. Žalobce žalobou sleduje jediný záměr, a to je finanční prospěch v podobě náhrady nákladů řízení spojených s právním zastoupením. Podobně je tomu i v jiných soudních sporech, v nichž figuruje právní zástupkyně žalobce. Proto v případě úspěšnosti žaloby žalovaný navrhuje, aby žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných ve smyslu § 60 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalovaný nicméně trvá na tom, že v řízení nebyl nečinný, jelikož e-mailové podání žalobce ze dne 7. 9. 2023 nebylo doplněno dle § 37 odst. 4 správního řádu, a příkaz tedy nabyt právní moci. Následně bylo žalovanému doručeno zcela nové podání od jiné osoby (J. O.), která neprokázala zastoupení žalobce v řízení. Nešlo o doplnění předchozího podání žalobce, a žalovaný tak nebyl povinen J. O. vyzývat k doložení plné moci. Žalovaný se ztotožňuje s právním názorem vysloveným k žádosti žalobce o opatření proti nečinnosti v usnesení Ministerstva dopravy ze dne 23. 9. 2024, č. j. MD-50510/2024-160/4, že podání J. O. ze dne 12. 9. 2023 je podáním jiné fyzické osoby, nikoli zmocněnce žalobce jakožto účastníka řízení.
3. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný nijak nerozporoval, že byl odpor podán řádně a včas. Obviněný v přestupkovém řízení není povinen činit úkony ke svému odsouzení či ve svůj neprospěch, je to správní orgán, kdo je povinen vést řízení a v zákonných lhůtách rozhodnout. Žalovaný měl na vydání rozhodnutí více než rok a nepotřeboval k tomu součinnost žalobce. Žalobce o možnosti podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevěděl do doby, než si začal zjišťovat informace k navrácení řidičského oprávnění, tj. těsně před uplynutím ročního trestu. Žalovaný jasně ukazuje vůli rozhodnutí nevydat, tedy ani dřívější podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

by k odstranění nečinnosti nevedlo. Žalobce na informaci, že žalovaný nemůže přihlédnout k podanému odporu, reagoval nejlepším možným způsobem a žalovanému po doložení plné moci nic nebránilo v řízení pokračovat. Žalobce se přitom žalobou domáhá vydání rozhodnutí ve věci samé (to, zda bude o vině nebo o zastavení řízení, přesahuje rámec tohoto soudního řízení) a žaloba směřuje k ochraně jeho veřejných subjektivních práv, jelikož žalovaný na příkazu vyznačil doložku právní moci. K odkazu žalovaného na žaloby podané právní zástupkyní žalobce je nutno uvést, že se jedná o náplň práce advokáta. Podání učiněné datovou zprávou dne 12. 9. 2023 obsahovalo opis původního podání ze dne 7. 9. 2023 včetně zobrazení detailu o e-mailové adrese, času odeslání a údajů žalobce a přípis, že zástupce podání činí z pověření žalobce a předloží plnou moc. Nejednalo se tedy o dvě samostatná podání, ale tato na sebe navazovala.

4. Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplývá (a mezi stranami není sporné), že dne 29. 8. 2023 žalovaný vydal příkaz, který byl žalobci doručen prostřednictvím jeho datové schránky dne 30. 8. 2023. Dne 7. 9. 2023 byl žalovanému doručen e-mail bez zaručeného elektronického podpisu s předmětem „S-MHMP 1627071/2023/Kou“ ve znění: *„Dobrý den. Podávám odpor.“* a s uvedením identifikačních údajů žalobce. Dne 12. 9. 2023 žalovaný obdržel podání z datové schránky J. O. nadepsané označením žalovaného a sp. zn. S-MHMP 1627071/2023/Kou, označené jako „podání odporu“ ve znění: *„Z pověření pana T. K. podávám odpor proti příkazu číslo jednací MHMP 1815824/2023/Kou Avizujeme, že plná moc prokazující zmocnění bude na Magistrát hl. m. Prahy předložena datovou schránkou po návratu obviněného z dovolené, tj. v 30denní lhůtě počítané od odeslání tohoto dokumentu.“* a s uvedením identifikačních údajů podatele a označení žalobce jako obviněného. K tomuto podání bylo přiloženo e-mailové podání ze dne 7. 9. 2023. Následně byl žalobce sdělením žalovaného ze dne 14. 9. 2023, č. j. MHMP 1923724/2023/Kou informován, že e-mail bez elektronického podpisu ze dne 7. 9. 2023 nebyl do 5 dnů potvrzen ani doplněn (podání z datové schránky J. O. ze dne 12. 9. 2023 neobsahovalo žádné zplnomocnění k takovému úkonu), a na takové podání se tudíž pohlíží, jako by nebylo učiněno. Dne 15. 9. 2023 žalovaný obdržel podání datované ke stejnému dni z datové schránky žalobce nadepsané označením žalovaného a sp. zn. S-MHMP 1627071/2023/Kou, označené jako „plná moc“ ve znění: *„Zmocnitel tímto zmocňuje zmocněnce, a to k následujícím úkonům: - Podání odporu proti příkazu ve shora označeném řízení.“* a s uvedením identifikačních údajů J. O. jakožto zmocněnce a žalobce jakožto zmocnitele. Dne 29. 8. 2024 žalobce podal žádost k uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, které Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 23. 9. 2024, č. j. MD-50510/2024-160/4, nevyhovělo.
5. Soud vyšel při rozhodování o žalobě z následně uvedené právní úpravy:
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
7. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

8. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
9. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
10. Podle § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
11. Podle § 150 odst. 3 proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
12. Podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.
13. Jádrem sporu v dané věci představuje otázka, zda odpor obsažený v podání ze dne 7. 9. 2023 je třeba považovat za žalobcem včas a řádně podaný. V takovém případě by s ohledem na § 150 odst. 3 správního řádu automaticky došlo ke zrušení příkazu a pokračování v přestupkovém řízení, přičemž od tohoto okamžiku by začala běžet šedesátidenní (§ 94 zákona o přestupcích) zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí, která ke dni rozhodování soudu o této žalobě dávno marně uplynula. V takovém případě by byl žalovaný v přestupkovém řízení nezákonně nečinný. Pokud by však odpor žalobcem včas a řádně podán nebyl, neměl by zákonem předvídané účinky a příkaz by nabyl právní moci. Tím by došlo k ukončení přestupkového řízení, a žalovaný by v něm tudíž nečinný býti nemohl.
14. E-mail ze dne 7. 9. 2023 byl žalovanému doručen téhož dne, tedy v osmidenní lhůtě pro podání odporu proti příkazu doručenému žalobci dne 30. 8. 2023. Toto podání však nebylo odpovídajícím způsobem elektronicky podepsáno tak, aby byla vyloučena pochybnost o identitě jeho odesílatele (zda jím skutečně byl žalobce). Z toho důvodu správní řád v § 37 odst. 4 větě druhé požaduje, aby takové podání bylo do 5 dnů potvrzeno či doplněno některým ze způsobů uvedených v jeho větě první, aby bylo možné dovodit autenticitu původního podání (srov. bod 13 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018-28). V této lhůtě žalovaný obdržel z datové schránky J. O. podání ze dne 12. 9. 2023, v němž bylo deklarováno, že J. O. z pozice zmocněnce žalobce za něj podává odpor proti příkazu. V tomto ohledu se tedy podání J. O. po obsahové stránce v podstatě shoduje s e-mailovým podáním ze dne 7. 9. 2023, které navíc bylo k podání J. O. přiloženo. Vzhledem k tomu má soud za to, že podání J. O. jednoznačně navazovalo na předchozí e-mailové podání žalobce (tedy v tomto smyslu nešlo o dvě samostatná či nesouvisející podání) a představovalo jeho potvrzení (souhlas s ním) ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu v podobě zopakování jeho obsahu.

15. Žalovanému lze přisvědčit v tom, že podání J. O. trpělo vadou v podobě nedoložení plné moci (§ 33 odst. 1 správního řádu), která by prokazovala jeho oprávnění v dané věci žalobce zastupovat. Jednalo se nicméně o odstranitelnou vadu podání, a žalovaný tak měl v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu J. O. vyzvat, aby ve stanovené lhůtě tento nedostatek odstranil, tj. aby plnou moc odpovídajícího obsahu žalovanému předložil (viz např. bod 9 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 10 As 237/2018-27 a v něm uvedená judikatura). Takto ovšem žalovaný nepostupoval. Sám žalobce přesto plnou moc ze dne 15. 9. 2023, podle níž byl J. O. zmocněn za žalobce podat odpor proti příkazu (což dle názoru soudu zahrnuje i oprávnění podle § 37 odst. 4 věta druhá pouze potvrdit jeho podání), dne 15. 9. 2023 žalovanému prostřednictvím datové schránky předložil. Soud na tomto místě podotýká, že pokud by žalobce zamýšlel toliko v co nejvyšší možné míře obstruovat a prodlužovat přestupkové řízení, mohl vyčkávat na výzvu žalovaného k doložení plné moci a případně využít plynutí v ní stanovené lhůty. Předložením plné moci pro J. O. došlo ke zhojení vady předchozího podání J. O., které tudíž nelze považovat za podané neoprávněnou osobou, a jeho právní účinky tak zůstaly zachovány (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2015, sp. zn. II. ÚS 3144/14 nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 318/2020-38 a ze dne 26. 11. 2019, č. j. 4 As 26/2018-23). Žalobce tedy z časového hlediska nijak významně nebránil žalovanému v tom, aby podaný odpor správně vyhodnotil jako účinný, pokračoval v přestupkovém řízení a ukončil jej před uplynutím promlčecí doby.
16. Soud vzhledem k výše uvedenému shrnuje, že odpor podaný e-mailem dne 7. 9. 2023 byl v souladu s § 37 odst. 4 větou druhou správního řádu potvrzen podáním z datové schránky J. O. ze dne 12. 9. 2023 jakožto zmocněnce žalobce. Z toho důvody je takto podaný a potvrzený odpor třeba vyhodnotit jako podaný včas a řádně v souladu s právními předpisy. Podáním odporu došlo ke zrušení příkazu a pokračování přestupkového řízení, v němž však žalovaný v rozporu s § 94 přestupkového zákona nevydal v zákonné lhůtě rozhodnutí ve věci samé, čímž se dopustil nezákonné nečinnosti.
17. Pokud jde o žalovaným tvrzené zneužití (žalobního) práva, soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008-74, podle něhož *„zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se – zcela logicky – nejvíce střetává“*. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2019, č. j. 1 As 52/2019-43 se uvádí, že *„soud tedy musí vždy na základě okolností daného případu náležitě vysvětlit, jak určitá praktika stěžovatele (jeho zástupce) naplňuje znaky zneužití práva.“* Zneužití práva je institut vyhrazený pro závažné případy, které musí být podrobně skutkově odůvodněny (opakovanost apod.). Žalovaný však své tvrzení přesvědčivě neodůvodnil ani nedoložil a zneužití práva nevyplývá ani z podkladů předložených soudem.
18. Žalovaný uvedl, že s ohledem na promlčení daného přestupku žalobce podáním žádosti o opatření proti nečinnosti (téměř rok po doručení příkazu) a žaloby nesleduje vydání rozhodnutí ve věci samé, ale pouze finanční prospěch v podobě náhrady nákladů řízení. K pojmu „rozhodnutí ve věci samé“ ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. soud podotýká, že toto *„ustanovení je proto nutno vykládat tak, že soud je oprávněn přikázat správnímu orgánu vydání určitého "finálního produktu" (rozhodnutí nebo osvědčení) v případech, kdy má být správní orgán podle zákona činný. Slova "ve věci samé" proto omezují oprávnění správního soudu přikázat pouze vydání onoho "finálního produktu" jako výsledek procesního postupu správního orgánu*

vymezeného relativně samostatným předmětem řízení a určitým zákonem definovaným okruhem jeho účastníků či jinak na tomto procesním postupu zainteresovaných osob“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2010, č. j. 7 Ans 5/2010-70). Takovým finálním rozhodnutím může být i případné rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek z důvodu promlčení. O způsobu ukončení řízení však rozhoduje žalovaný, nikoli žalobce. Žalobce tedy mohl s ohledem na svou právní jistotu žalobu podat z důvodu, aby konečně došlo k uzavření přestupkového řízení, v němž figuruje jako obviněný a o němž měl (důvodně) za to, že pokračuje, potažmo za účelem vyřešení otázky, zda se stal příkaz pravomocným, nebo zda došlo podáním odporu k jeho zrušení. Soud přitom zdůrazňuje, že tímto nepředjímá, jakým způsobem by žalovaný měl ve věci samé rozhodnout, jelikož tato otázka překračuje účel a rámec řízení o nečinnosti žalobce. Pokud jde o skutečnost, že žalobce podal žádost o opatření proti nečinnosti až téměř rok po doručení příkazu, ani na tomto základě nelze s jistotou dovodit zneužití práva ze strany žalobce. Podání žádosti o opatření proti nečinnosti není omezeno žádnou lhůtou, přičemž žalobu žalobce podal a své právo uplatnil v rámci zákonem stanovené lhůty (§ 80 s. ř. s.) a žalovaný mohl kdykoli do této doby přehodnotit svůj nesprávný přístup k podanému odporu a v přestupkovém řízení pokračovat (to, že tak neučinil a případně uplynula promlčecí doba, nelze žalobci přičítat k tíži). Skutečně nelze bez dalšího vyloučit pravdivost tvrzení žalobce, že se o nezákonné nečinnosti žalovaného a souvisejících procesních možnostech dozvěděl až po určité době (třeba právě v souvislosti se zjišťováním informací týkajících se navrácení řidičského oprávnění). Vzhledem k výše uvedenému tedy soud nemá za prokázané, že by se žalobce svým postupem dopustil zneužití práva, ani že by žalobu podal toliko z důvodu finančního prospěchu.

19. Ze všech výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou. Žalovaný, jenž zjevně vycházel z nesprávného právního názoru, že příkaz nebyl zrušen a je pravomocný, pročež v přestupkovém řízení žádné další úkony nečinil, je v dané věci v rozporu se zákonem nečinný. V souladu s § 81 odst. 2 s.ř.s. proto soud prvním výrokem rozsudku uložil žalovanému povinnost vydat v předmětném přestupkovém řízení rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Takto stanovená lhůta odpovídá požadavku uvedenému v § 81 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 94 přestupkového zákona.
20. Žalobce měl ve věci z procesního hlediska úspěch. Soud mu proto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. druhým výrokem rozsudku přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících a) v zaplaceném soudním poplatku za podanou žalobu (2 000 Kč); b) v odměně advokátky za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) činila dle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 3 100 Kč a ve znění účinném od 1. 1. 2025 (§ 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) činí 4 620 Kč. Vzhledem k tomu, že první dva úkony byly učiněny do 31. 12. 2024 a jeden po 1. 1. 2025, tedy celková odměna za úkony právní služby činí 10 820 Kč; c) třech paušálních částkách (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), jejichž sazba činila do 31. 12. 2024 300 Kč a od 1. 1. 2025 činí 450 Kč (za paušální částky tedy žalobci náleží 2 x 300 Kč + 450 Kč; celkem 1050 Kč); d) DPH ve výši 2 492 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 16 362 Kč. Soud proto druhým výrokem rozsudku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení

v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

21. Soud neshledal v jednání žalobce zneužití (žalobního) práva (viz výše) a ze stejných důvodů nepřistoupil ani k nepřiznání náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Pro úplnost soud dodává, že si je vědom, že právní zástupkyně žalobce figuruje či figurovala v relativně velkém množství soudních řízení o žalobách proti nečinnosti vedených u Městského soudu v Praze, přičemž v některých z nich nebyla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s. ř. s. z důvodů zvláštního zřetele hodných (v podstatě pro nadměrné a nedůvodné zatěžování správních orgánů a soudu). V drtivé většině těchto řízení nicméně šlo o otázky nečinnosti ve věcech poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tedy ve věcech skutkově a právně naprosto odlišných od nyní posuzované věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu